

Daniel Kitabı - Numara Altmış Dört

Kehaneti Açığa Çıkarmak: 11 Eylül 2001 ile Mühürlenme Zamanı, Geç Yağmur ve Mesih'in Son Hizmeti Arasındaki Bağlantı

Jeff Pippenger
2024-01-28

Son makalelerde, Peygamberlik Ruhu'ndan alınmış, 11 Eylül 2001'den başlayıp Mikail'in ayağa kalkmasına ve insan için lütuf zamanının kapanmasına kadar uzanan bir dönem belirleyen bazı pasajlara atıfta bulunuyoruz. Bu dönem boyunca, En Kutsal Yer'de Mesih'in son hizmetine işaret eden birkaç peygamberlik tasviri vardır.

Mesih'in kutsal yerdeki işi, Daniel kitabının sekizinci bölümündeki Ulai Nehri görünümünde temsil edilir ve Bayan White bize Ulai Nehri görünümünün şu anda gerçekleşme sürecinde olduğunu bildirmiştir. Şu anda gerçekleşme sürecinde olan, göksel kutsal yerde yürütülen son iş, çeşitli peygamberî terimlerle temsil edilmektedir. O, diğer peygamberî betimlemelerle birlikte, mühürleme zamanı, son yağmur, kurtuluşun kapanış işi ve tapınağın arındırılması olarak da temsil edilir. Bu terimleri bir araya getirmek ve ayrıca onları doğru tarihsel bağlama oturtmak önemlidir.

O sırada, kurtuluş işi sona ererken, yeryüzüne sıkıntı gelecek ve uluslar öfkelenecek, fakat üçüncü meleğin işini engellemeleri için dizginlenecekler. O zaman 'son yağmur' ya da Rab'bin huzurundan gelen ferahlık gelecek; üçüncü meleğin gür sesine güç vermek ve son yedi bela döküldüğünde ayakta durabilmeleri için azizleri hazırlamak üzere. Erken Yazılar, 85.

"Üçüncü meleğin işi" aynı zamanda "kurtuluş işi"dir; bu, "yedi son belanın döküleceği dönemde ayakta durabilmeleri için kutsalları hazırlar."

Uluslar öfkeleni; senin gazabın geldi; ölülerin yargılanacağı, kulların olan peygamberlere, kutsallara ve adından korkanların hepsine—büyük küçük—ödül vereceğin ve yeryüzünü yok edenleri yok edeceğin zaman da geldi. Vahiy 11:18.

Uluslar, sınama süresi kapanmadan önce öfkelenir (ki bu, Tanrı'nın gazabının döküldüğü zamandır); yine de uluslar öfkeleniğinde aynı zamanda "dizginlenirler." Ulusların öfkeleniği "zaman" kurtuluşun kapanış çalışmasının başlangıcını belirler ve kurtuluşun kapanış çalışması, Tanrı'nın halkının mühürlenmesidir.

Rabbin işinin ve ruhların kurtuluşunun ruhunu yüreklerinde taşıyan Tanrı'nın gerçek halkı, günaha her zaman asıl, günahlı niteliğiyle bakacaktır. Onlar, Tanrı'nın halkını kolayca kuşatan günahlarla sadakatle ve açıkça yüzleşme tarafında daima yer alacaklardır. Özellikle kilise için yapılan kapanış işinde, Tanrı'nın tahtı önünde kusursuz olarak duracak olan yüz kırk dört binin mühürlenme zamanında, Tanrı'ya ait olduğunu iddia eden halkın yanlışlarını en derinden hissedeceklerdir. Bu gerçek, peygamberin son işi, ellerinde öldürücü birer silah bulunan adamlar figürüyle tasvir edişinde güçlü bir biçimde ortaya konur. Onlardan biri keten giysiler içindeydi; yanında bir yazıcının mürekkep hokkası vardı. "Rab ona şöyle dedi: Şehrin ortasından, Yeruşalim'in ortasından geç ve içinde yapılan bütün iğrençlikler yüzünden inleyip

ağlayanların alınlarına bir işaret koy.” Tanıklıklar, cilt 3, 266.

Uluslar, yüz kırk dört binin mühürlenmesini engellememeleri için kontrol altında tutuluyor. Vahiy'in yedinci bölümünde, dizginlenen öfkeli uluslar, tam da aynı zaman dilimi boyunca dizginlenen dört rüzgar olarak temsil edilir ve o zaman açıkça bir zaman dilimi olarak tanımlanır.

Şeytan, bu mühürlenme zamanında, Tanrı'nın halkının zihinlerini mevcut hakikatten uzak tutmak ve onları kararsızlığa düşürmek için her türlü yöntemi kullanıyor. Sıkıntı zamanında onları korumak için Tanrı'nın halkının üzerine çekmekte olduğu bir örtü gördüm; ve hakikati seçmiş ve yüreği temiz olan her can, Her Şeye Gücü Yeten'in örtüsüyle örtülecekti.

Şeytan bunu biliyordu ve elinden geldiğince çok insanın zihinlerini gerçek konusunda bocalayan ve kararsız halde tutmak için büyük bir kudretle iş başındaydı...

Şeytan'ın, tam da bu mühürlenme zamanında, Tanrı'nın halkının dikkatini dağıtmak, aldatmak ve onları uzaklaştırmak için bu yollarla çalıştığını gördüm. Şimdiki hakikat uğruna dimdik ayakta durmayan bazılarını gördüm. Dizleri titriyordu ve ayakları kayıyordu; çünkü gerçeğin üzerinde sağlamca durmuyorlardı ve bu şekilde titrerlerken Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın örtüsü üzerlerine çekilemiyordu.

"Şeytan, mühürleme işi geçip gidene, Tanrı'nın halkının üzerine örtü çekilene ve böylece son yedi belada Tanrı'nın yakıcı gazabına karşı sığınaksız kalsınlar diye onları buldukları yerde tutmak için her türlü hileye başvuruyordu. Tanrı bu örtüyü halkının üzerine çekmeye başladı ve yakında bu örtü, kıyım gününde sığınak bulacakların hepsinin üzerine çekilecek. Tanrı halkı için kudretle iş görecektir; Şeytan'ın da iş görmesine izin verilecek." Erken Yazılar, 43, 44.

Kardeş White bu sözleri 1851'de, Tanrı'nın halkının Laodikya durumuna girmesinden ve "yedi vakit" in artan ışığını reddederek mühürleme sürecini geciktirmesinden beş yıl önce yazdı. O ışık artmış ve, yedi son bela gelmeden önce, Tanrı'nın halkını örtme işini tamamlamış olacaktı. Bunun yerine, Tanrı'nın halkı isyan etti ve, Eski İsrail'in isyanı ve çöldeki dolaşmasıyla örneklendiği gibi, Laodikya'nın çölünde dolaşmaya mahkûm edildi. Eski İsrail'in isyankârlarından kaçtı Vaat Edilen Topraklar'a girdi? Kutsal Kitap'ta ya da Peygamberlik Ruhunda kurtulacak herhangi bir Laodikyalıyı belirten hangi metin vardır? Yanıt: "Hiçbiri!" Çünkü bir Laodikyalı, çölde ölen Eski İsraililer kadar kaybolmuştur.

Yüz kırk dört binin mühürlenmesi bir zaman dilimidir ve dört melek dört rüzgarı dizginlediğinde başlar; bu, ulusların öfkelenmesi ancak kontrol altında tutulduğu zamandır. Mühürleme döneminde Tanrı halkını, yedi son belanın zamanında ayakta durabilmeleri için hazırlar; bu hazırlık, halkının üzerine "bir örtü" çekmek olarak temsil edilir ve aynı zamanda kurtuluş işinin tamamlanması ve üçüncü meleğin işinin bitirilmesi olarak da temsil edilir. Bu tasvirlerin tümünün ifade ettiği hazırlık, "şimdiki hakikat" in kabulüne dayanır.

"Şimdiki hakikat için dimdik durmayacak olanlar", zihinleri "şimdiki hakikate" odaklanmadığı için "bocalayanlar"dır. Şöyle yazıyor: "Şimdiki hakikat için dimdik durmayan bazılarını gördüm. Dizleri titriyordu ve ayakları kayıyordu; çünkü hakikat üzerinde sağlam durmuyorlardı ve böyle titrerlerken Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın örtüsü onların üzerine çekilemiyordu."

"Şimdiki hakikat" "örtü"yü sağlar ve "örtü" aynı zamanda "Tanrı'nın mührü" olarak da temsil edilir. "Tanrı'nın mührü", İbranilerin kapılarını örten ve kapısı kanla "örtülmüş" olan evlerin üzerinden yok edici meleğin geçmesine izin veren kanla temsil edilmişti. "Örtü" "mühürleme"dir ve "mühürleme" "şimdiki hakikat" aracılığıyla gerçekleştirilir.

Onları senin gerçeğinle kutsal kıl: senin sözün gerçektir. Yuhanna 17:17.

Her reform hareketinin kendine özgü bir teması vardı ve yüz kırk dört binin ıslah hareketinin teması "Üçüncü Vay'ın İslamı"dır. Son günlerdeki "şimdiki hakikat" Üçüncü Vay'ın İslamıdır.

"Kutsal Yazılar Tanrı'nın halkına sürekli açılıyor. Her nesle özel olarak uygulanabilir bir hakikat her zaman olmuştur ve her zaman olacaktır." Review and Herald, 29 Haziran 1886.

Bu, Tanrı'nın halkını son günlerde mühürleyen güncel hakikat "mesajdır" ve mühürleme zamanının, dört rüzgâr dizginlendiğinde başladığı şeklinde temsil edilir. Uluslar 11 Eylül 2001'de öfkelenildi ve o noktada yüz kırk dört binin mühürlenmesi başladı; çünkü "bir mesaj" olan geç yağmurun mührü çözülmeye başladı.

Yuhanna'ya, kilisenin deneyimine dair derin ve heyecan verici sahneler gösterildi. Tanrı'nın halkının durumunu, tehlikelerini, çatışmalarını ve nihai kurtuluşunu gördü. O, yeryüzünün hasadını olgunlaştıracak son mesajları kayda geçirir; bu hasat ya göksel ambara konulacak başak demetleri ya da yıkımın ateşleri için odun demetleri olacaktır. Ona, özellikle son kilise için, muazzam önemde konular açığa çıkarıldı; böylece yanlıştan gerçeğe dönecek olanlar, önlerinde duran tehlikeler ve çatışmalar konusunda eğitilsinler. Yeryüzünün üzerine gelecek olanlar konusunda hiç kimsenin karanlıkta kalmasına gerek yoktur. Büyük Mücadele, 341.

Uluslar öfkelenildiğinde, aynı anda kontrol altında tutuldular ve "geç yağmur" yağmaya başladı ve geç yağmur, Tanrı'nın halkını mühürleyen "şimdiki hakikat" mesajıdır.

Battle Creek'teki çalışma aynı mahiyettedir. Sanatoryumdaki liderler inanmayanlarla karışmış, onları az çok kurullarına kabul etmişlerdir; ama bu, gözleri kapalı işe koyulmak gibidir. Her an üzerimize ansızın çökecek olanı görebilecek bir ayırt etme yetisinden yoksundurlar. Umutsuzluk, savaş ve kan dökülmesi ruhu vardır ve bu ruh zamanın ta sonuna kadar artacaktır. Tanrı'nın halkı alınlarında mühürlenir mühürlenmez—bu, görülebilen herhangi bir mühür ya da işaret değil; aklen ve ruhen gerçeğe yerleşip kök salmalarındır ki böylece sarsılmazlar—Tanrı'nın halkı mühürlenip sarsıntıya hazırlanır hazırlanmaz, o gelecektir. Nitekim zaten başlamıştır. Tanrı'nın yargıları şimdi ülkenin üzerindedir; bize uyarı vermek, neyin geldiğini bilelim diye. Manuscript Releases, cilt 10, 252.

"Mühürleme", "hakikate yerleşme"dir. Mühürleme zamanı bağlamında şöyle yazar: "Bir çaresizlik, savaş ve kan dökülmesi ruhu var; ve bu ruh zamanın en sonuna kadar artacaktır." Uluslar öfkelenildiğinde dizgin altında tutulacaklardır, fakat dört rüzgâr olarak temsil edilen "savaş ve kan dökülmesi" "zamanın en sonuna kadar artacaktır." Üçüncü Vay'daki İslam, savaşını kademeli olarak zamanın en sonuna kadar tırmandırır ve İslam'ın yüz kırk dört binin ıslahındaki "tema" olduğu yönündeki peygamberlik anlayışı da aynı zaman dilimi boyunca eşzamanlı olarak artar. İslam tarafından gerçekleştirilen kademeli tırmanış, aynı zaman dilimi boyunca son yağmurun

dökülmesiyle paralellik gösterir; çünkü son yağmur bir "mesaj"dır.

“Bütün yeryüzünün Rabbinin yanında duran meshedilmiş olanlar, bir zamanlar örtücü keruv olarak Şeytan’a verilmiş olan mevkiye sahiptirler. Rab, tahtını çevreleyen kutsal varlıklar aracılığıyla yeryüzünün sakinleriyle sürekli bir iletişimi sürdürür. Altın yağ, Tanrı’nın imanlıların kandillerini sönmekle sönmesinler diye beslenmiş halde tutmak için sağladığı lütfu temsil eder. Bu kutsal yağ, Tanrı’nın Ruhunun mesajları aracılığıyla gökten dökülüyor olmasaydı, kötülüğün etkenleri insanlar üzerinde bütünüyle egemen olurdu.

“Tanrı, bize gönderdiği bildirimleri kabul etmediğimizde onuru zedelenir. Böylece, karanlıkta bulunanlara iletmek üzere canlarımıza dökmek istediği altın yağı reddetmiş oluruz. ‘İşte, güvey geliyor; onu karşılamaya çıkın’ çağrısı geldiğinde, kutsal yağı almamış, Mesih’in lütfunu yüreklerinde besleyip korumamış olanlar, akılsız bakireler gibi, Rablerini karşılamaya hazır olmadıklarını görecektir. Yağı elde etme gücü kendilerinde yoktur ve yaşamları mahvolmuştur. Fakat Tanrı’nın Kutsal Ruhu istenirse, eğer Musa’nın yaptığı gibi, ‘Bana yüceliğini göster’ diye yalvarırsak, Tanrı’nın sevgisi yüreklerimize dökülecektir. Altın borular aracılığıyla altın yağ bize iletilecektir. ‘Kuvvetle değil, kudretle değil, ancak orduların RAB’bi benim Ruhum’la, diyor.’ Doğruluk Güneşi’nin parlak ışınlarını almakla, Tanrı’nın çocukları dünyada ışıklar gibi parlar.” Review and Herald, 20 Temmuz 1897.

Son yağmur önce "çiselemeye" başlar ve en sonunda tam bir dökülmeye dönüşür. Son yağmurun "çiselemesi", yağmurun "ölçülü" olması olarak tanımlanır; tam dökülme ise "ölçsüz" olarak döküldüğünde gerçekleşir. Bayan White, son yağmurun yağmakta olduğu ve kimilerinin onu aldığı, kimilerinin ise almadığı bir zamanı açıkça belirtir. O sırada yağmur "ölçülüdür" ya da "çiseler".

Bazı insanlar bir şeylerin yaşandığını fark edecek, ama bu onları sadece korkutacak.

"Kiliselerde Tanrı’nın gücünün harika bir tezahürü olacak, fakat Rabbin önünde alçalmamış ve itiraf ve tövbe ile yüreklerinin kapısını açmamış olanların üzerinde etkili olmayacak. Tanrı’nın görkemiyle yeryüzünü aydınlatan o gücün tezahüründe, körlükleri içinde tehlikeli sandıkları, korkularını uyandıracak bir şeyden başka bir şey görmeyecekler ve ona karşı koymaya kendilerini hazırlayacaklar. Rab onların beklentilerine ve ideallerine göre işlemediği için, bu işe karşı çıkacaklar. “Neden,” derler, “bunca yıldır bu işte bulunduğumuz halde Tanrı’nın Ruhunu bilmeyelim?” Çünkü Tanrı’nın mesajlarının uyarılarına, yalvarışlarına karşılık vermediler; aksine ısrarla, “Zenginim, malım mülküm arttı ve hiçbir şeye ihtiyacım yok” dediler." Maranatha, 219

Birçokları, erken yağmuru büyük ölçüde almada başarısız oldu. Tanrı’nın onlar için bu şekilde sağladığı tüm bereketleri elde etmediler. Eksikliğin geç yağmurla giderileceğini bekliyorlar. Lütfun en zengin bolluğu bahşedildiğinde, onu almak için yüreklerini açmayı düşünüyorlar. Korkunç bir hata yapıyorlar. Tanrı’nın ışığını ve bilgisini vererek insan yüreğinde başlattığı iş sürekli olarak ilerlemelidir. Her birey kendi ihtiyacını fark etmelidir. Yürek her türlü kirlilikten boşaltılmalı ve Kutsal Ruh’un içimizde yaşaması için temizlenmelidir. Pentekost Günü’nde Kutsal Ruh’un dökülüşüne, ilk öğrenciler günahlarını itiraf edip terk ederek, içten dua ederek ve kendilerini Tanrı’ya adayarak hazırlandılar. Aynı çalışma, yalnızca daha büyük ölçüde,

şimdi yapılmalıdır. O zaman insana düşen tek şey bereketi istemek ve Rab'bin onunla ilgili işi mükemmelleştirmesini beklemektir. Çalışmayı başlatan Tanrı'dır ve O, insanı İsa Mesih'te yetkin kılarak kendi işini tamamlayacaktır. Ama erken yağmurla temsil edilen lütuf asla ihmal edilmemelidir. Sadece sahip oldukları ışığa göre yaşayanlar daha büyük ışık alacaklardır. Etkin Hristiyan erdemlerini uygulamada her gün ilerlemiyorsak, geç yağmurda Kutsal Ruh'un tezahürlerini tanıyamayacağız. Belki de etrafımızdaki yüreklere yağıyordu, ama biz onu ayırt edemeyecek ve alamayacağız. Din Görevlilerine Tanıklıklar, 506, 507.

Bu pasajda, "lütfun en zengin bolluğu başlanacaktır" denilen bir zaman bulunduğunu belirtir; böylece, geç yağmurun ölçüsüzce döküldüğü bir zamanı da işaret etmiş olur. Bu gerçekle bağlantılı olarak, yalnızca ellerindeki ışığa göre yaşayanların daha büyük ışık alacağını belirtir. Bu ilke uyarınca, ışığın (yani şimdiki hakikatin) giderek arttığı açıktır. Son cümlede, geç yağmurun yağmakta olduğu ve bazılarının onu tanıyıp kabul ettiği, bazılarının ise etmediği bir zamanı belirtir. Mesajı, yani geç yağmuru, tanımazsanız onu almayacaksınız.

Son yağmuru beklememeliyiz. O, üzerimize yağın lütfun çığını ve sağanaklarını fark edip benimseyen herkesin üzerine geliyor. Işığın kırıntılarını topladığımızda, O'na güvenmemizden hoşlanan Tanrı'nın kesin merhametlerinin değerini bildiğimizde, o zaman her vaat yerine getirilecek. [Yeşaya 61:11 alıntılı.] Bütün yeryüzü Tanrı'nın yüceliğiyle dolacak. Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 7, 984.

Öfkeli uluslar dizginlendiğinde, geç yağmur "ölçülmeye" başlar. "Lütfun en zengin bolluğu bahşedilecektir" ifadesi, geç yağmurun ölçüsüzce döküldüğü zamanı belirtir.

Ulusların öfkelenmesi, ama yine de dizginlendiği bir zamanda, son yağmur yağmaya başlar; ancak "ölçülü"dür, çünkü o sırada kilise buğday ve ayrık otlarıyla karışıktır. Bu, hem buğdayı hem de ayrık otlarını olgunluğa getiren yağmurdur ve son yağmur, ya tanınıp kabul edilen ya da edilmeyen şimdiki hakikat mesajıdır. Bu peygamberlik kavramlarının tümü Kutsal Yazılarda açıkça tanımlanmıştır. 11 Eylül 2001'de son yağmur "çiselemeye" başladı ve Gece Yarısı Çığılığı mesajı gelene ve akıllı ve akılsız kızlar sonsuza dek ayrılana kadar kademeli olarak artar.

O zaman bilge olanlar, Tanrı'nın diğer sürüsünü Babil'den çıkmaya çağırmak için bir sancak olarak yükseltilir; ardından son yağmur ölçüsüzce dökülür ve Mikail ayağa kalkana ve insanların sınama süresi kapanana kadar yağmaya devam eder.

"Gördüm ki, dört melek İsa'nın tapınakta yaptığı iş tamamlanmaya kadar dört rüzgarı tutacak ve sonra son yedi bela gelecek." Erken Yazılar, 36.

Dört rüzgârın tutulması, Tanrı'nın, son günlerde gerçekleşmesine izin verdiği giderek artan yargıları takdiriyle kontrol ettiğini temsil eder. Dört melek, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanında dört rüzgârı tutar; ancak o dönemde "umutsuzluk, savaş ve kan dökülmesi ruhu" vardır ve bu ruh artacaktır. Tanrı'nın çocuklarının sonuncusu da mühürlendiğinde, Mikail ayağa kalkacak, dört rüzgâr tamamen salıverilecek ve Yedi Son Bela gelecek.

Vahiy kitabının on birinci bölümündeki "büyük depremin saati" ile, sokak ve surların tamamlandığı Daniel kitabının dokuzuncu bölümündeki "sıkıntılı zamanlar", "ulusların

öfkeleneyeceği" zamandır. O dönemde, geç yağmur "ölçüyle" dökülecektir. Yeşaya, geç yağmurun ölçüldüğü zamanı tanımlar ve o zamanı "doğu rüzgârının günü" olarak işaret eder. "Doğu rüzgârının günü" 11 Eylül 2001'di.

Bir sonraki makalede son yağmurun 'ölçülmesini' ele almaya devam edeceğiz, ancak hatırlanmalıdır ki Habakkuk'un kutsal levhalarında İslam'ın Üç Vay'ı olarak temsil edilen Miller'in rüyasının mücevheri, son günlerde, Miller tarafından ilk kez bir araya getirildiği zamankinden on kat daha parlak parlayacaktır.

Bir seferinde, New York'ta bulunduğum sırada, gece vakti, kat üstüne kat göğe doğru yükselen binaları görmeye çağrıldım. Bu binaların yangına dayanıklı olduğu garanti ediliyordu ve sahiplerini ve inşa edenleri yüceltmek için yapılmışlardı. Bu binalar daha ve daha yükseğe yükseliyor, içlerinde en pahalı malzemeler kullanılıyordu. Bu binaların sahipleri kendi kendilerine şunu sormuyorlardı: "Tanrı'yı en iyi nasıl yüceltebiliriz?" Tanrı düşüncelerinde yoktu.

"Şöyle düşündüm: 'Ah, kaynaklarını böyle yatıranlar izledikleri yolu Tanrı'nın gördüğü gibi görebilselerdi! Peş peşe görkemli binalar dikiyorlar, ama evrenin Hâkimi'nin gözünde planları ve tasarıları ne kadar da akılsızdır. Tanrı'yı nasıl yüceltebileceklerini kalp ve aklın tüm güçleriyle araştırmıyorlar. Bunu, insanın ilk görevi olan şeyi, gözden kaçırmışlar.'"

Bu göğe yükselen binalar dikildikçe, sahipleri kendilerini tatmin etmek ve komşularının kıskançlığını kıskırtmak için kullanacak paraları olduğundan hırslı bir gururla sevindiler. Böylece yatırdıkları paranın büyük kısmı haksız tahsilatla, yoksulları ezmek suretiyle elde edilmişti. Gökte her ticari işlemin hesabının tutulduğunu unuttular; her haksız anlaşma, her sahtekârlık orada kayda geçirilir. İnsanlar hilekârlık ve küstahlıklarında Rab'bin geçmelerine izin vermeyeceği bir sınıra ulaşacakları bir zaman geliyor ve Yehova'nın tahammülünün de bir sınırı olduğunu öğrenecekler.

Gözlerimin önünden geçen bir sonraki sahne bir yangın alarmıydı. İnsanlar yüksek ve sözde yangına dayanıklı binalara bakıp, 'Bunlar tamamen güvenli,' dediler. Ama bu binalar sanki ziften yapılmış gibi kül oldu. İtfaiye araçları yıkımı önlemek için hiçbir şey yapamadı. İtfaiyeciler makineleri çalıştıramadı.

"Bana bildirildi ki Rab'bin vakti geldiğinde, kibirli ve hırslı insanların kalplerinde hiçbir değişiklik gerçekleşmemişse, insanlar kurtarmada güçlü olan elin yok etmede de güçlü olacağını görecekler. Yeryüzündeki hiçbir güç Tanrı'nın elini durduramaz. Tanrı'nın yasasına aldırış etmedikleri ve bencil hırsları nedeniyle insanlara cezasını göndermek için belirlediği zaman geldiğinde, binaların inşasında onları yıkımdan koruyacak hiçbir malzeme kullanılamaz." Tanıklıklar, cilt 9, 12, 13.